

[Hans Nielsen.]

ingen Nytte, thi man kan ogsaa paaføre for megen Kalk eller Mergel, saa Afrøden bliver ringere derved. Desuden har, som allerede nævnt af den ærede foregaaende Taler, Prioritetshaverne Interesse i, at der sker en passende Tilførsel til Ejendommen, og de har derfor, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, ikke Grund til at være kedede af, at der tilføres Ejendommen denne Forbedring i Form af Mergel eller Kalk. Naar Prioritetshaverne er sikre paa, at der ikke paaføres Ejendommen mere end gavnligt, kan de ogsaa, synes jeg, være ganske rolige, thi en Grundforbedring som den, der her foretages af et Pant, af en Ejendom, er snarere til Fordel for Prioritetshaverne end til Skade for dem.

Hver Gang Ordet Mergel nævnes i Lovforslaget, er der tilføjet „(Gødningkalk)“, og jeg antager, det er Meningen, at de, der har lettest ved at faa paaført Jorden Kalk, kommer i Betragtning, lige saa vel som de, der har lettest ved at faa tilført Mergel. Men der er jo nogen Forskel paa Mergel og Kalk med Hensyn til Opløseligheden. Mergel opløses ikke saa hurtigt som Kalk, og jeg antager, at det ikke er Meningen, at Loven skal dække over pulveriseret Kalk. Thi i saa Fald er det helt galt at fastsætte 15 Aars Afdragstid. Den pulveriserede Kalk holder maaske ikke mere end det halve af den Tid, og saa bliver det rigtignok noget betænkeligt for Prioritetshaverne, hvis de kommer til at overtage en saadan Ejendom, hvor alt det, der er paaført, er fortæret, og de alligevel faar den Kalkgæld, som den, Ejendommen tilhører, staar i til Mergelselskabet. Jeg antager altsaa, det er Meningen, at det kun gælder raa Kalk, og saa kan det maaske gaa an med de 15 Aar. Men jeg vil ogsaa anse 15 Aar for at være den længste Tid, der kan være Tale om for Kalk.

Det, Forslaget gaar ud paa, er jo, at det solidariske Ansvar borttages fra Selskaberne og Risikoen gaar over paa Ejendommen. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt at gaa den Vej, thi den anden Vej fører undertiden til, at det ene Medlem kommer til at betale noget af det andet Medlems Gæld, og det animerer jo ikke til at fortsætte videre ad den Vej, som man hidtil har fulgt med Hensyn til at faa Kalk og Mergel paaført Jorden. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at man nu finder en anden Vej, saaledes at Ængstelsen for Tab ved at være Medlem af et Mergelselskab forsvinder. Men det skulde jo paa den anden Side ogsaa være saadan, at der ikke kommer til at hvile

for meget af en urigtig Gæld paa Ejendommen, naar en Mand maaske er gaaet i Stykker, gaaet konkurs. Derfor er det, jeg omtaler de 15 Aars Afdragstid.

Et andet Spørgsmaal er Tinglysningen. Nu bliver der paa Ejendommen tinglyst den Gæld, vedkommende Mergeltilfører kommer til at staa i. Men saa er der jo det, om den Mergel eller Kalk, som er bestemt til at skulle tilføres en Ejendom, virkelig kommer derpaa, at man ikke gaar hen og sælger en Del deraf. Det er hidtil gaaet saadan, at Medlemmer af Mergelselskabet har solgt Mergel til Ikke-Medlemmer, maaske fordi de har bestilt og faaet tilført mere Mergel, end det viser sig, at deres Jord har Brug for, efter at de har faaet den analyseret med Hensyn til Kalkindhold. Men det maa jo ikke ske, naar der er Udpantningsret for deres Skyld, thi saa forringer man sandelig Prioritetshavernes Stilling. Jeg ser, at det i § 4, 4de Stykke, er anført, at ogsaa Mergelen er pantsat for den Mergelgæld, vedkommende er kommet i ved Tilførselen af Mergel. Jeg vil gerne i den Anledning spørge den højtærede Landbrugsminister: Er det saaledes at forstaa, at det er strafbart, hvis et Medlem, som har faaet Mergel, sælger nogen Del af den Ejendommen tilførte Mergelmængde? Eller kan han handle med Mergelen, ligesom man handler med en pantsat Ejendoms Besætning og Inventar? Jeg mener, det bør være Forudsætningen, at det er lige saa strafbart at sælge en Del af den tilførte Mergel som at sælge noget af Jorden bort. Mergelen er kommet ind under den faste Ejendom, og som saadan kan den ikke føres bort derfra.

I § 6 er der, som den højtærede Landbrugsminister og andre har omtalt, sket en Ændring i Folketinget derhen, at alle Medlemmer af Selskabet, hvad enten de kommer til, efter at Selskabet er dannet og har begyndt sin Virksomhed, eller de er med fra Begyndelsen, skal underkastes Landvæsenskommissionens Undersøgelse, forinden de kan komme i Betragtning. Jeg synes, at det, Lovforslaget nu indeholder, er rigtigt, thi i et saadant Selskab bør man ikke have flere Slags Medlemmer, een Slags, som kontrolleres, og een Slags, som ikke kontrolleres. Men hvis der i saa Henseende viser sig alt for store Vanskeligheder, naar Loven føres ud i Praksis, ja, saa skal jeg være villig til at deltage i en Forhandling om en Ændring.

Jeg kan med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag om Begunstigelser for Mergelselskaber til velvillig og hurtigt Behandling.